YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

12 päivänä toukokuuta 2005 *

Asiassa C-542/03,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 18.11.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 23.12.2003, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Hauptzollamt Hamburg-Jonas

vastaan

Milupa GmbH & Co. KG,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Rosas (esittelevä tuomari) sekä tuomarit A. La Pergola, J.-P. Puissochet, U. Lõhmus ja A. Ó Caoimh,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

julkisasiamies: P. Léger,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Milupa GmbH & Co. KG, edustajanaan Rechtsanwalt H. Wrobel ja Rechtsanwalt F. Boulanger,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään G. Braun,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämisjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja tuen määrän vahvistamisperusteista 30 päivänä toukokuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1222/94 (EYVL L 136, s. 5), sellaisena kuin se on muutettuna 7.2.1996

annetulla komission asetuksella (EY) N:o 229/96 (EYVL L 30, s. 24; jäljempänä asetus N:o 1222/94), 7 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toisen virkkeen, 2 kohdan ensimmäistä kohdan ja 5 kohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Hauptzollamt Hamburg-Jonas (jäljempänä Hauptzollamt) ja Milupa GmbH & Co. KG -niminen yhtiö (jäljempänä Milupa) ja joka koskee oikeutta saada vientitukea sellaisen tavaran osalta, joka sisältää puolivalmistesekoitetta, jota ei vienti-ilmoituksessa ilmoitetulla tavalla ollut valmistettu tuoreesta kevytmaidosta, vaan kuoritusta maitotiivisteestä.

Asiaa koskevat yhteisön oikeussäännöt

Asetus (EY) N:o 3448/93

3 Tiettyihin maataloustuotteiden valmistuksessa tuotettuihin tavaroihin sovellettavasta kauppajärjestelmästä 6 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3448/93 (EYVL L 318, s. 18) 8 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Tavaroiden viennin yhteydessä perustamissopimuksen 9 artiklan 2 kohdan edellytyksiä vastaavat niiden valmistukseen käytetyt maataloustuotteet voivat saada tukia, jotka vahvistetaan soveltamalla kyseisten alojen yhteisestä markkinajärjestelystä annettuja asetuksia.

Tukea ei voida myöntää sellaisiin tavaroihin sisältyvien maataloustuotteiden vientiin, jotka eivät kuulu markkinajärjestelyyn, jossa säädetään tuen myöntämisestä vientiin kyseisinä tavaroina."

Asetus N:o 1222/94

4 Tässä asetuksessa vahvistetaan EY:n perustamissopimuksen liitteeseen II (josta on muutettuna tullut EY:n perustamissopimuksen liite I) kuulumattomina tavaroina vietävien sellaisten jalostettujen maataloustuotteiden vientituen myöntämisjärjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, joiden perustuotteet on lueteltu maito- ja maitotuotealan sekä muna-, riisi-, sokeri- tai vilja-alan yhteistä markkinajärjestelyä koskevien perusasetusten liitteissä. Asetusta N:o 1222/94 sovelletaan sen liitteessä A oleviin tuotteisiin, niistä saataviin asetuksen liitteissä B tai C lueteltuihin jalosteisiin ja tuotteisiin, jotka rinnastetaan jompaankumpaan ryhmään tämän saman asetuksen 1 artiklan 2 kohdan säännösten perusteella.

5 Asetuksen N:o 1222/94 liitteeseen A sisältyy muun muassa CN-koodiin ex 0402 10 19 kuuluva perustuote, jota on kuvattu seuraavasti: "Maito jauheena, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältämätön, sumutuskuivauksella valmistettu, jossa on rasvaa vähemmän kuin 1,5 painoprosenttia, ja jossa on vettä vähemmän kuin 5 painoprosenttia (TJ 2)."

6 Asetuksen N:o 1222/94 1 artiklan 2 kohdassa säädetään tiettyjen tuotteiden rinnastamisesta muihin tuotteisiin. Mainitun asetuksen, sellaisena kuin se on

muutettuna 18.12.1995 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2915/95 (EYVL L 305, s. 33), 1 artiklan 2 kohdan c alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa ja f alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetään seuraavaa:

"Tämän asetuksen soveltamiseksi:

— —

c) — CN-koodeihin 0403 10 22, 0403 90 51, 0404 90 11 ja 0404 90 31 kuuluvat maito ja näihin koodeihin kuuluvat maitotuotteet, tiivistämättömät, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältämättömät, myös jäädytetyt, maitorasvapitoisuus enintään 0,1 painoprosenttia,

— —

rinnastetaan liitteessä A tarkoitettuun vähärasvaiseen maitojauheeseen (TJ 2);

— —

f) — CN-koodeihin 0403 10 22–0403 10 26, 0403 90 51–0403 90 59 ja 0404 90 11–0404 90 39 kuuluvat maito ja näihin koodeihin kuuluvat kerma ja maitotuotteet, tiivistetyt, muussa muodossa kuin jauheena, rakeina tai muussa kiinteässä muodossa olevat, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältämättömät

— —

rinnastetaan:

i) liitteessä A tarkoitettuun vähärasvaiseen maitojauheeseen (TJ 2) rinnastettavan tuotteen kuiva-ainepitoisuuden rasvattoman osuuden osalta

ja

ii) liitteessä A tarkoitettuun voihin (TJ 6) rinnastettavan tuotteen maitorasvapitoisuuden osalta."

7 Asetuksen N:o 1222/94 3 artiklaan sisältyy useita säännöksiä, jotka koskevat vientituen laskennassa huomioon otettavan perustuotteiden määrän määrittelyä. Tämän artiklan 2 kohdassa säädetään erityisesti, että tietyissä olosuhteissa tämä määrä voidaan toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella määrittää joko mainittujen tavaroiden valmistusohjeen perusteella tai näiden tavaroiden tietyn määrän valmistuksessa määrättynä ajanjaksona käytettyjen tuotemäärien keskiarvon perusteella.

8 Asetuksen N:o 1222/94 7 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. On sovellettava asetuksen (ETY) N:o 3665/87 säännöksiä. Lisäksi tavaroiden vientihetkellä asianomaisen on tehtävä ilmoitus näiden tavaroiden valmistuk-

sessa 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti tosiasiallisesti käytettyjen perustuotteiden, niistä jalostettujen tuotteiden ja niiden tuotteiden määristä, jotka on tosiasiallisesti käytetty 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti kyseisten tavaroiden valmistukseen, joille haetaan tukea tai kun viitataan tähän koostumukseen, jos se on määritelty 3 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti.

— —

2. Jos asianomainen ei laadi edellä 1 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta tai ei toimita hyväksyttäviä asiakirjoja ilmoituksensa tueksi, tämä ei voi saada tukea.

— —

5. Viennin todistavassa asiakirjassa on mainittava yhtäältä vietävien tavaroiden määrät sekä toisaalta 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tuotemäärät tai viittaus 3 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti määriteltyyn koostumukseen. Tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan säännöksiä sovellettaessa siinä on kuitenkin oltava tämän jälkimmäisen maininnan tilalla ja sen asemesta maininta liitteen D 4 sarakkeesta ilmenevistä vietävän tavaran määrityksen tuloksena olevia tietoja vastaavista tuotteiden määristä.

— —"

Asetus (ETY) N:o 3665/87

9 Maataloustuotteiden vientitukien järjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 27 päivänä marraskuuta 1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3665/87 (EYVL L 351, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 2.12.1994 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2945/94 (EYVL L 310, s. 57; jäljempänä asetus N:o 3665/87), 3 artiklan 5 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jotta tuotteet saisivat tukea, käytettävässä vientiasiakirjassa on oltava kaikki tuen laskemisessa tarvittavat tiedot ja erityisesti:

a) tukea myönnettäessä käytettävän nimikkeistön mukainen tuotteiden kuvaus;

b) kyseisten tuotteiden nettopaino tai tarvittaessa määrä tuen laskemisessa huomioon otettavana mittayksikkönä ilmaistuna;

c) siinä määrin kuin tämä on tarpeen tuen laskemisen kannalta, kyseisten tuotteiden koostumus tai viittaus kyseiseen koostumukseen.

Jos tässä kohdassa tarkoitettu asiakirja on vienti-ilmoitus, myös siinä on oltava kyseiset tiedot sekä merkintä 'tukikoodi'."

10 Asetuksen N:o 3665/87 11 artiklassa, jota sovelletaan 1.4.1995 alkaen vientitapahtumiin, joiden osalta saman asetuksen 3 artiklassa tarkoitetut muodollisuudet on täytetty, säädetään seuraavaa:

"1. Kun huomataan, että viejä on vientitukea saadakseen hakenut sovellettavaa suurempaa tukea, kyseiselle vientitapahtumalle kuuluva tuki on vietyyn tavaraan sovellettava tuki, josta on vähennetty summa, joka on:

a) puolet haetun tuen ja toteutuneeseen vientiin sovellettavan tuen erotuksesta;

b) kaksi kertaa haetun tuen ja toteutuneeseen vientiin sovellettavan tuen erotus, jos viejä on tarkoituksellisesti antanut vääriä tietoja.

Määrää, joka on laskettu 3 artiklan tai 25 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettujen tietojen perusteella pidetään haettuna vientitukena. — —

Edellä a alakohdassa tarkoitettua seuraamusta ei sovelleta:

— —

— kun haettu tuki on asetuksen (EY) N:o 1222/94 — — ja erityisesti sen 3 artiklan 2 kohdan mukainen, ja se on laskettu tietyn ajanjakson keskimäärien perusteella,

— —

3. Kun tukea on maksettu perusteettomasti, tuen saajan on palautettava perusteettomasti saamansa tuki — mukaan lukien 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti sovellettavat seuraamukset — maksun ja takaisinmaksun välisen ajan perusteella lasketuilla koroilla korotettuna, sanotun kuitenkaan rajoittamatta velvollisuutta maksaa 1 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettu negatiivinen määrä.

— —"

Asetus (ETY) N:o 3846/87

11 Maataloustuotteiden nimikkeistöstä vientitukia varten 17 päivänä joulukuuta 1987 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, s. 1) otetaan käyttöön yhdistettyyn nimikkeistöön perustuva maataloustuotteiden nimikkeistö vientitukia varten.

12 Tämän asetuksen 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Komissio ja jäsenvaltiot käyttävät tukinimikkeistöä maataloustuotteiden vientitukea koskevia yhteisön toimenpiteitä soveltaessaan, ja numerokoodit on merkittävä tätä varten annettuihin asiakirjoihin.

— —

Komissio julkaisee Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä kunkin vuoden tammikuun 1 päivänä voimassa olevan täydellisen toisinnon tukinimikkeistöstä, sellaisena kuin se on maataloustuotteiden vientijärjestelmistä annettujen asetusten säännösten mukaisesti."

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

13 Milupa vei vuonna 1996 Turkkiin perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomia tavaroita ja sai hakemuksensa perusteella vientitukia. Se ilmoitti näiden tavaroiden valmistajan toimittamien tietojen perusteella vienti-ilmoituksessaan ja valvontakappaleessa T 5, että välituotteena oli käytetty puolivalmistesekoitetta, joka oli valmistettu tuoreesta kevytmaidosta, jonka maitorasvapitoisuus oli 0,05 painoprosenttia.

14 Joulukuussa 1996 Milupa sai tiedon siitä, että sekoite oli valmistettu kuoritusta maitotiivisteestä, jonka maitorasvapitoisuus oli 0,14:n ja 0,19 painoprosentin välillä ja jonka rasvaton kuiva-ainepitoisuus oli 29,31 painoprosenttia. Se ilmoitti puolestaan 22.1.1997 päivätyllä kirjeellään Hauptzollamtille nämä korjatut tiedot. Hauptzollamt vaati 11.2. ja 12.2.1998 tekemillään päätöksillä Milupalta myönnetyn vientituen palauttamista.

15 Milupan nostaman kanteen perusteella Finanzgericht Hamburg kumosi riidanalaiset päätökset siltä osin kuin Hauptzollamt oli vaatinut Milupalta määrää, joka vastasi vientitukea, joka olisi pitänyt myöntää siinä tapauksessa, että vietyjen tavaroiden valmistukseen olisi käytetty kuorittua maitotiivistettä. Se perusteli tuomionsa toteamalla olevan riittävää, että asianosainen tekee ydinsisällöltään oikeanlaisen hakemuksen. Vientitukioikeuden menettäminen kokonaan silloin, kun vientituen hakijan ilmoittamat tiedot poikkeavat vain vähän vietyjen tavaroiden valmistukseen käytettyjen tuotteiden tosiasiallisesta koostumuksesta, ei ole asianmukainen seuraamus, eikä se myöskään ole välttämätön väärinkäytösten estämiseksi, koska hakija olisi oikeat tiedot antaessaan saanut olennaisin osin samansuuruisen vientituen.

16 Hauptzollamt teki Revision-valituksen ennakkoratkaisua pyytäneeseen tuomioistuimeen. Tässä tilanteessa Bundesfinanzhof päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

"Onko asetuksen (EY) N:o 1222/94, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 229/96, 7 artiklan 1 kohdan ensimmäisen kohdan toista virkettä, 2 kohdan ensimmäistä kohtaa ja 5 kohtaa tulkittava niin, että ilmoituksen tekijällä ei ole oikeutta vientitukeen silloin, kun vietyjen tavaroiden valmistuksessa ei ole käytetty

tämän ilmoittamaa tuotetta, joka asetuksen N:o 1222/94 1 artiklan 2 kohdan c alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaan on rinnastettava liitteessä A tarkoitetun kaltaiseen vähärasvaiseen maitojauheeseen (TJ 2), vaan siinä on käytetty muuta tuotetta, joka sen kuiva-ainepitoisuuden rasvattoman osuuden perusteella on asetuksen N:o 1222/94 1 artiklan 2 kohdan f alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaan myös rinnastettava liitteessä A tarkoitetun kaltaiseen vähärasvaiseen maitojauheeseen (TJ 2)?"

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

17 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin haluaa ennakkoratkaisukysymyksellään selvittää, onko asetuksen N:o 1222/94 7 artiklaa tulkittava siten, ettei viejä voi pääasian olosuhteissa saada vientitukea.

18 Sekä Milupa että komissio katsovat, ettei viejä voi jäädä kokonaan ilman vientitukea. Milupa väittää, ettei tällainen vientituki ole asetuksen N:o 1222/94 7 artiklan vastainen, kun komissio taas puolestaan katsoo, että kyseinen vientituki on asetuksen N:o 3665/87 11 artiklan mukainen.

19 Milupa korostaa erityisesti, että se on ilmoittanut tuotteen, jota koskee sama rinnastussääntö kuin tosiasiassa käytettyä tuotetta, ja että sille myönnetty vientituki oli määrältään lähes yhtä suuri kuin se, johon sillä oli oikeus. Näin ollen se väittää, ettei tukioikeuden säilyminen ole vastoin asetuksen N:o 1222/94 7 artiklan 2 kohdan ensimmäistä alakohtaa. Vientituen peruuttaminen kokonaan ei olisi hyödyllistä eikä tarpeellista, ja sillä loukattaisiin suhteellisuusperiaatetta.

20 Tältä osin on todettava, että asetuksen N:o 1222/94 7 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti asetusta N:o 3665/87 sovelletaan vientitukiin, joita haetaan perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomina tavaroina vietäville maataloustuotteille, joita asetus N:o 1222/94 koskee.

21 Tähän asetuksen N:o 1222/94 7 artiklaan sisältyy lisäksi tiettyjä erityissäännöksiä, jotka ovat ominaisia kyseisen asetuksen kattamien tuotteiden luonteelle. Mainitun asetuksen 7 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toisessa virkkeessä säädetään siten, että tavaroiden vientihetkellä asianomaisen on ilmoitettava perustuotteiden, niistä jalostettujen tuotteiden ja 1 artiklan 2 kohdan perusteella toiseen näistä kahdesta ryhmästä rinnastettavien tuotteiden määrät, joita on tosiasiallisesti käytetty 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti näiden tavaroiden valmistuksessa ja joille on haettu tukea, tai asianomaisen on viitattava näiden tavaroiden koostumukseen, jos koostumus on määritetty 3 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti.

22 Asetuksen N:o 1222/94 7 artiklan 2 kohdassa säädetään, että "jos asianomainen ei laadi — — ilmoitusta tai ei toimita hyväksyttäviä asiakirjoja ilmoituksensa tueksi, tämä ei voi saada tukea". Ei ole kuitenkaan ilmeistä, että Milupa olisi tässä säännöksessä tarkoitetussa tilanteessa.

23 Sitä vastoin asetuksen N:o 3665/87 — jota sovelletaan tämän tuomion 20 kohdassa toistetun asetuksen N:o 1222/94 7 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti — 11 artiklan 1 kohdan sanamuodon mukaan kyseisessä säännöksessä säädettyä seuraamusta sovelletaan silloin, "kun huomataan, että viejä on vientitukea saadakseen hakenut sovellettavaa suurempaa tukea". Tähän selvään sanamuotoon ei sisälly mitään viittausta asetuksen N:o 1222/94 1 artiklan 2 kohdassa oleviin rinnastussääntöihin.

24 Lisäksi — vaikka asetuksen N:o 1222/94 7 artiklaan sisältyy tiettyjä erityissäännöksiä, jotka ovat ominaisia kyseisen asetuksen kattamien tuotteiden luonteelle — on todettava, ettei mikään niistä ole ristiriidassa asetuksen N:o 3665/87 11 artiklan kanssa siltä osin kuin on kyse tämän säännöksen soveltamisesta pääasiassa.

25 Asetuksen N:o 3665/87 11 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan neljännessä luetelmakohdassa säädetään, että kyseisen artiklan mukaista seuraamusta ei sovelleta, kun haettu tuki on asetuksen N:o 1222/94 mukainen. Kyseisestä säännöksestä voidaan näin ollen päätellä, että mainittua seuraamusta sovelletaan silloin, kun asetuksen N:o 1222/94 nojalla esitetty sovellettavaa suurempaa tukea koskeva hakemus ei ole tämän asetuksen mukainen.

26 Yhteisöjen tuomioistuin on jo todennut — arvioidessaan suhteellisuusperiaatteen kannalta tätä samaa seuraamusta, jota sovellettiin viejään, joka on virhettä tekemättä hakenut sovellettavaa suurempaa vientitukea — että kyseinen seuraamus ei loukannut tätä periaatetta, koska tätä seuraamusta ei ole pidettävä soveltumattomana yhteisön lainsäädännössä tavoiteltavan päämäärän saavuttamiseksi eli sääntöjenvastaisuuksien ja petosten torjumiseksi eikä sillä ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän päämäärän saavuttamiseksi (asia C-210/00, Käserei Champignon Hofmeister, tuomio 11.7.2002, Kok. 2002, s. I-6453, 68 kohta).

27 Näin ollen esitettyyn kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 1222/94 7 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toista virkettä, 2 kohdan ensimmäistä alakohtaa ja 5 kohtaa on tulkittava siten, että silloin, kun viejä on vientitukihakemuksessa ilmoittanut, että kyseessä olevien tavaroiden valmistamiseksi on käytetty liitteessä A tarkoitettuun vähärasvaiseen maitojauheeseen (T) 2) mainitun asetuksen 1 artiklan 2 kohdan nojalla rinnastettavaa tuotetta, vaikka on käytetty toista tuotetta, joka saman säännöksen nojalla myös rinnastetaan samaan vähärasvaiseen maitojauheeseen, hänellä on oikeus vientitukeen, jota on tarvittaessa korjattu asetuksen N:o 3665/87 11 artiklan mukaisesti.

Oikeudenkäyntikulut

28 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämisjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja tuen määrän vahvistamisperusteista 30 päivänä toukokuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1222/94, sellaisena kuin se on muutettuna 7.2.1996 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 229/96, 7 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toista virkettä, 2 kohdan ensimmäistä alakohtaa ja 5 kohtaa on tulkittava siten, että silloin, kun viejä on vientitukihakemuksessa ilmoittanut, että kyseessä olevien tavaroiden valmistamiseksi on käytetty liitteessä A tarkoitettuun vähärasvaiseen maitojauheeseen (TJ 2) mainitun asetuksen 1 artiklan 2 kohdan nojalla rinnastettavaa tuotetta, vaikka on käytetty toista tuotetta, joka saman säännöksen nojalla myös rinnastetaan samaan vähärasvaiseen maitojauheeseen, hänellä on oikeus vientitukeen, jota on tarvittaessa korjattu maataloustuotteiden vientitukien järjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 27 päivänä marraskuuta 1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3665/87, sellaisena kuin se on muutettuna 2.12.1994 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2945/94, 11 artiklan mukaisesti.

Allekirjoitukset